

порта и му даде убъжище. Хайвата се спръ от-
внъ и взе силно да удря по портитъ, викайки:
„Отворете, азъ съмъ Хайвата!“ Но Планин-
скиятъ Старецъ не отвори. Тогава Хайвата из-
дигна ржцъ къмъ небето и повика на помощъ
гръмотевицата и свѣтковицата. По-силна отъ
всѣка човѣшка сила, бурята удари съ гръмъ и
молнии нѣколко пѣти скалитъ, докато тѣ се
здробиха на кжчета, и тамъ, подъ скалитъ,
Пау-Пук-Кеевисъ легна мъртавъ въ своя чо-
вѣшки образъ.

Това бѣ послѣдната побѣда на Хайвата —
слѣдъ нея сждбата му носѣше само скърби и
неволи. Загубата на двамата му другари, Ши-

биабосъ и Квазиндъ го сломяваше, но най-
тежката бѣда бѣ една дълга и тжжна зима, коя-
то донесе гладъ и трѣска и му отне неговата
мила съпруга.

Облѣчена въ най-скжпитъ и прѣмѣни, Ми-
нехаха заровиха на вѣчна почивка дълбоко
подъ снѣга, а Хайвата, гледайки огъня, който
всѣка вечеръ горѣше надъ нейния гробъ, не
тжгуваше толкова много, защото чувствуваше
че тѣхната раздѣла не ще бжде за дълго. Той
усѣщаше, че скоро ще дойде деня, когато и
той ще отиде въ Острова на Блаженитъ, кж-
дѣто го чакаше душата на неговата съпруга.

Отъ френски прѣведе: Г. П.

САМО СЪЙ¹⁾

Отъ Тенхи.

Нѣма почва, плодъ да не създава:
Само съй и чакай благодать.
И оплаквашъ ли се, че въ забрава
Те обрела орисъта корава —
Вѣрвай ме: саминъ си виноватъ.

Прѣв. отъ нѣмски: С. Чилингировъ.

¹⁾ Тенхи-микадо. Царувалъ въ Япония отъ 668 до 672 год. слѣдъ Христа. Популяренъ е съ това, че мѣсеци
опредѣл е живѣлъ като селянинъ, за да изучи непосредно коравия животъ на бѣднитъ.